

fchodoviny

6 / 2011

ZPRAVODAJ
FARNOSTI
CHODOV
PRAHA

**„Nechte děti a nebraňte jim, aby ke mně přicházely;
neboť právě takovým, jako jsou ony, patří nebeské království“**

(Mat 19,14)

Zájezd SKS – 14. května – Bohosudov, Komáří Vízka, Teplice v Čechách a Duchcov

15. května – kytarová mše v KCMT

15. května – pouť ke kapli sv. Jana Nepomuckého v Praze–Hájích

22. května – první svaté přijímání v KCMT

Milí farníci!

Měsíc červen bývá v našich diecézích spojen s radostnou událostí svěcení nových kněží. Kněz je darem pro církev, u novokněze to vnímáme ještě silněji.

V posledních letech není samozřejmostí, že každý rok přijmou kněžské svěcení noví dělníci na vinici Páně. Přitom je pochopitelné, že si některé kněze během roku Pán k sobě povolá, někdo odejde do důchodu, někdo chce studovat, někdo si potřebuje odpočinout. Personální otázka proto vyvolává ve všech diecézích mnoho problémů, naši arcidiecézi nevyjímaje. Pro pana arcibiskupa to znamená velkou starost, jak na některá místa vytipovat a poslat kněze obětavé, laskavé, kteří mají ducha Dobrého pastýře. Přitom je jasné, že každému nemusí být milé balit se, loučit se a vydat se jako Abrahám na cestu do neznáma. Jsou to chvíle, kdy věta vyslovená při kněžském svěcení „slibuješ mně a mým nástupcům úctu a poslušnost“ zní novou naléhavostí. Odpověď nás kněží byla jednoznačná: „Slibuji“. Také pro věřící je to chvíle plná nejistoty a rozehvění. Jaký bude kněz, který má být jejich „otcem“?

Někteří věřící při nutnosti stěhování svého kněze litují. Připusťme, že odchod na jiné působiště nemusí být pro kněze snadný. Rád bych ale v této souvislosti připomněl, že diecézní biskup to má těžší. Vidí potřeby celé diecéze a nese za ni odpovědnost. V hloubi duše si klade otázku, zda ti, které potřebuje z naléhavých důvodů jinde, pochopí jeho záměry a usadí mu jeho nelehkou situaci. Naštěstí jak pan arcibiskup, tak i jeho kněží vědí, že cesta kněžské služby je někdy spojena s křížem. Celý život se učíme odpovídat na výzvy života:

„Buď vůle tvá“. Učíme se to pro chvíle, které mohou být ještě těžší. Proto prosíme Pána Ježíše o pomoc, abychom ve chvíli zkoušky dobře obstáli. Maria, královno kněží, oroduj za nás!

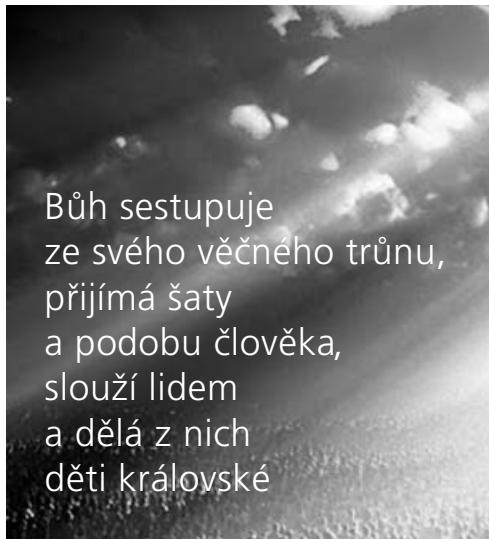
P. Stefan

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé, 12. června slavíme slavnost Seslání Ducha Svatého. Duch Svatý je ten, který je Láska. A láska chce dobro pro druhé. Každý z nás v životě zakusil, jak je silná modlitba přátel a blízkých. Každý z nás potřebuje modlitbu druhých, a tak i my jsme dlužníky v modlitbách za druhé. Buďme otevření pro vanutí Ducha Svatého a naslouchejme Mu. On nás vede a připomíná, za koho a co se modlit, kdo potřebuje naši pomoc, učí nás vidět potřeby druhých a milovat je. A tedy i prosit za to, co je pro ně dobré. A Bůh je milosrdný a podle své vůle, která je pro nás nejlepší, naše prosby vyslyší.

Katka

Bůh sestupuje
ze svého věčného trůnu,
přijímá šaty
a podobu člověka,
slouží lidem
a dělá z nich
děti královské

Bůh je nad námi, s námi, v nás a jsme vždy pod jeho ochranou

Jak často v dnešní době vidíme, slyšíme tu nesmírnou touhu po věcech materiálních. Jak lidé touží, aby měli zajištěný hmotný život, zábavu a život bez nějakých problémů, bez těžkostí a námahy. To všechno je tak nesmírně pomíjivé a krátké. Člověk je tu jako na pouti a přesto lidé žijí často ve strachu z chudoby. Tolik si lidé komplikují svůj život. Se stromem, se svící, s divadlem srovnává se často život lidský. Také se sluncem. Synu, dcero! Dělej, co slunce činí, nad zemí když putuje... Život je taky rovný řece dravé... Sv. Pavel, jehož svátek si v tomto měsíci připomínáme, ten volí vysvětlení v běhu o závod. Ohromnou arénou, ve které se závody v běhu odbyvají – tou je podle sv. Pavla celý svět. Na žlutém písku stojí lehce oblečení, k běhu připraveni závodníci – my lidé. Vysoko, vysoko na nejvyšším místě, aby měl rozhled po celém závodisti, sedí nejvyšší soudce živých i mrtvých, trojjediný Bůh.

Na galerii kolem shromáždili se diváci. Tísni se hlava na hlavě. Svatí a svěťe Boží, andělé i ďáblové, naši zemělí přátelé a známí, kteří už léta závod si dobyli, hledí na nás kolem. Jak úchvatný, jak velkolepý je to obraz, hodný štětce nejgeniálnějšího malíře! Člověk dospívá k rozumu, stává se odpovědným za své myšlenky, řeči a skutky. V tu chvíli přichází znamení a on pouští se do běhu. Běží

se zástupem školáků, mnozí cestou odpadají, ale on dostihuje zástup mladých, pak i mužů, ale dech už se krátí, síly docházejí, nohy se chvějí, několik starců jen zbylo z těch, kteří se v mládí dali současně do běhu, ale na štěstí, nedaleko je už cíl. Meta a za ní podle rozhodnutí soudce cena: buď první, druhá nebo třetí. Snad i žádná... A co tou cenou, kvůli které o závod se běží? Apoštol Pavel o ní říká: „Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani člověku na mysl nepřišlo, co Bůh připravil těm, kteří ho milují.“ Jinými slovy: věčná blaženost. Cena veliká, hodná námahy, hodná otázky: „Co dělat, abychom ceny dosáhli? A Pavel odpovídá: Bojuj, věnuj se závodu! Ale na začátku je také důležitá kvalitní příprava a startovní číslo, které nám umožňuje vstoupit na start. A tím číslem je náš křest. Neboť Ježíš říká i nám: Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen, to je základní podmínka. Křest, to je základ, začátek, na němž se staví všechno další. Křest vyžaduje víru. Dospělý člověk při křtu vyznává víru. A křtí-li se malé dítě, křtí se na víru rodičů.

Co vůbec znamená křest pro nás, kteří jsme na trati života? To je důležitá otázka. Chvilu nutná k zamyšlení, ale také k odpovědi. Nebo svůj křest bereme jako samozřejmost, jen jako jakýsi rituál, který pro mnohé z nás byl již dávno?

Řecky: baptizein eis to pneuma – ponořit se do Ducha Božího, do té hloubky Božího života. Silou Kristovy smrti a jeho vzkříšení je člověk skrze křest zapojen do života Božího. Určitě je to úžasná událost, den, kdy jsme napojeni na Boha a máme účast na Božím životě. Jsme na trati a máme chuť nějaké nečestné výhody, to je náš hřích. Jistě máme na trati únavu, třeba i bolest, hlad a žízeň, pochyby o smyslu tohoto závodu. A Ježíš dává svým učedníkům, a tím i nám, všem křesťanům, úkol, abychom zachovávali všechno, co nám přikázal. Úkol, abychom stále se živilí a posilovali Božím slovem, aby se ten křest v nás ujal, aby rostl a vydával užitek.

Pro rodiče je ještě jeden úkol, zodpovědnost za své děti, neboť Kristus vybízí: Přivádějte své děti, mládež, na Boží cestu. „Křtíte ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého,“ to dokonce nařizuje učedníkům. Ve jménu Nejsvětější Trojice. Je pravda, že Nejsvětější Trojice je tajemství, to znamená, že je nikdy až do dna neprohlédneme, ale přesto o tom máme přemýšlet. Zajímavé o tajemství Boží velikosti vypravuje slavný ruský spisovatel L. N. Tolstoj hezké podobnosti v legendě „Uvidět Boha.“ Jednou žil na daleké

Rusi král. Byl to dobrý král, mnoho pro své poddané udělal a nevedl žádné války. Tak si žili dobře, král i jeho národ, a lid krále miloval. Když král zestárnul, začal být nespokojený: „Mnoho zemí jsem procestoval, vše, co je na světě pozoruhodné, jsem viděl, ale toho největšího Boha, toho jsem nespatriil. Jestli mi chcete dopřát, abych mezi vámi šťastně umřel, ukažte mi ještě Boha! Po ničem jiném už netoužím!“ Celý národ se radil a namáhal, jak králi vyhovět. Učenci začali spisovat moudré řeči, malíři malovali obrazy a symboly, básníci vymýšleli metafory, ale králi to stále moc neřikalo, nevěděl si s tím rady: Boha neviděl. Tu přišel z venkova pastýř. Pastýři mají čas přemýšlet a tak, jsou-li bystrého rozumu, ledacos vymyslí. Náš pastýř vyvedl krále ven z paláce a řekl mu: „Podívej se na slunce!“ Král se podíval, ale hned zrakem ucukl. „To nejde, to bych oслеpl!“ – „Tak vidíš, králi.“ – povídá pastýř, – „slunce je jen nepatrný kousek Božího stvoření, nepatrné dílo velikého Boha, a nemůžeš na ně pohlédnout, abys neoslepl. Jak chceš tedy svýma očima vidět samého Stvořitele Boha?“ Král pochopil a uznal. Ale hned pastýře prosil, když je tak chytrý, aby mu ještě zodpověděl další otázku, která mu vrtá hlavou: „Pověz mi, pastýři, co bylo před Bohem? Co bylo dřív, než byl Bůh?“ Pastýř řekl králi: „Začni počítat, pěkně od začátku!“ Král začal: „Jedna, dvě, tři...“ „Ne,“ řekl pastýř. „Začni od samého začátku, ještě před jedničkou!“ „Ale to přece nejde, před jedničkou přece už žádné číslo není, tam už je jen nula!“ „Vidíš,“ řekl pastýř „před Bohem také nic není. Bůh je počátek všeho, co je.“ „Už rozumím,“ radoval se král. „Teď mi ještě pověz třetí věc, kterou nevím: Co Bůh dělá? Co dělá Bůh s námi lidmi?“ „I na to je odpověď lehká,“ řekl pastýř. „Ale musíš z trůnu dolů, s výměnit si se mnou šaty!“ Když to král udělal, sám už pochopil: „Už rozumím. Bůh to dělá právě tak, jako já teď! Sestupuje ze svého věčného trůnu, přijímá šaty a podobu člověka. Slouží lidem a dělá z nich děti královské.“

V Pánu Ježíši se Bůh stal člověkem. Kdo Ho viděl, viděl vlastně i Otce. Kdo slyšel Ježíše a uvěřil mu, ten přijímal Ducha. To platí i pro nás, v dnešní době. A tak vždy všechno začínejme tou krátkou modlitbou: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Vždyť Bůh je nad námi, s námi, v nás a jsme vždy pod jeho ochranou, v každé chvíli našeho pozemského života. Potom jistě vyhraje ten náš pozemský závod.

Přeji nám všem život Bohu milý.

Váš jáhen Pavel Urban

Milí farníci, vážení přátelé,

v minulých Fchodovinách chyběla informace o dalších opravách, revizích a úpravách v KCMT. Nyní to napravuji.

Je pravda, že jsme měli v dubnu pouze dvě akce, a to kompletní revizi plynových zařízení vč. kotelen, která se dělala za období od r. 2008. Za tuto revizi jsme zaplatili 16 200,- Kč. A pak roční revizi požárních klapek, která nás stála 4 540,- Kč.

Během května došlo k opravě a lepšímu zabezpečení hlavních vchodových dveří u věže i dveří vzhadu u společ. sálu. Znamenalo to výměnu kliky hl. dveří a kliky dveří kaple. Kliky dveří hl. vchodu se nyní používá otočením o 90%. Je přitom vyrazen elektrický zámek, který sloužil ke snadnějšímu otvírání. Dosavadní stav byl možná pohodlnější, ale vchod nebyl dostatečně zabezpečen proti vniknutí do objektu. Nyní je otvírání možná složitější, zato se dveře nedají zvenku otevřít vytržením, což se občas stávalo.

Došlo také, jak jsme upozorňovali v nedělních ohláškách, na překopání přístupového chodníku a příjezdové komunikace k parkovišti a garážím. Důvodem bylo pokládání optického řídicího kabelu firmou PRE. Snad jsme vám přístup ke KCMT moc neztížili, ale přesto se za to omlouváme.

V rámci záruky stavby za provedené dílo došlo také k předláždění obchozího chodníku kolem KCMT, hlavně u schodů a vchodu do společ. sálu, a na ploše za centrem včetně úpravy kanálových vpustí, neboť se nám v těchto místech chodník začal propadat, což jste sami jistě zaznamenali.

V neděli 26. 6. bude při mši sv. v 10.00 hod probíhat jáhenské svěcení. Proto tento den prosíme všechny návštěvníky KCMT o shovívavost a ohleduplnost při parkování s vozidly na parkovišti před centrem. Předpokládáme totiž účast o. biskupa, mnoha kněží, bohoslovců a příbuzných světců, proto bude parkoviště vyhrazeno především pro ně. Těž vstup do kaple bl. Matky Terezy bude tento den pouze z bočního vchodu od společ. sálu. Děkuje se za pochopení!

Během začátku prázdnin nás čeká ještě jedno omezení. Musíme nechat dodělat (předláždít) část parkoviště, hlavně stání a vodorovné značení míst pro invalidy. Prosíme proto o pochopení a trpělivost.

J. Šrámek, pastorační asistent

Zprávičky z Farní charity

Milí přátelé,
můj mladší syn ustavičně něco ztrácí, těžká porucha pozornosti je součástí jeho onemocnění. A tak nám v polovině května oznámil, že postrádá svou opencard. Věděli jsme, že ji naposledy měl v našem autě, takže jsme docela přesně vydefinovali místa, kde by mohla být. Obrátili jsme auto i náš byt vzhůru nohama a opencard nikde. Naše sestřička Marie říkala něco o sv. Antonínovi. Uplynul druhý den od okamžiku, kdy Kuba začal kartu postrádat, a já se už pomalu chystala podat žádost o vydání karty nové. Večer téhož dne jsem se podívala z okna a pohled mi padl na naše auto. Zaujalo mne, že vedle parkovací karty do KCMT na palubní desce leží něco bílého. Tak jsem seběhla dolů a na palubní desce na jasně viditelném místě ležela Jakubova opencard. Musela jsem se smát a uvědomila si, že jako mnoho dalších věcí v životě, je to o úhlu pohledu.

V květnu letošního roku jsem se zúčastnila celé řady nekonečných jednání o nastavení financování sociálních služeb pro seniory na území hlavního města Prahy. U kulatých stolů seděli zástupci neziskových organizací, státní, či místní správou zřízených sociálních služeb, a zástupci Magistrátu hlavního města Prahy. Mluvili jsme o systému poskytování sociálních služeb a hlavně o zajištění financování pro roky 2012–2013. Hlavním cílem těchto jednání bylo nastavení podmínek pro přidělování finančních prostředků tak, aby byly pro všechna zařízení srovnatelné, a přidělování dotací tak bylo v mezích možností objektivní a spravedlivé. A tady jsme u těch úhlů pohledu. Bylo velice zajímavé sledovat, s jakými argumenty a požadavky jednotliví účastníci jednání vstupovali do diskuse. Účastním se podobných jednání spoustu let, a tak by se obecně dalo říct, že poskytovatelé chtějí především získat maximum finančních prostředků pro své zařízení a nastavit si své žádosti o dotace tak, aby si ukousli z koláče největší kus. Představitelé státní správy a místních samo-

správ zase chtějí zajistit dostatečné množství kvalitních služeb pro své občany s vynaložením minimálních finančních prostředků. Klienti, pokud do podobných jednání vstupují, chtějí celkem logicky co nejvíce kvalitních služeb, za co nejméně peněz. Očekávání a požadavky, které si odporují. Na květnových jednáních klienti a jejich zástupci nebyli. I tak bylo velice zajímavé poslouchat připomínky a návrhy kolegů poskytovatelů a sledovat snahu úředníků vnést do naší bouřlivé diskuse alespoň mírný soulad a dovést ji k smysluplnému a hlavně použitelnému výsledku. Každý z nás má službu nastavenou trochu jinak, a tak jsou pro každého z nás výhodná trochu jiná hodnotící kritéria. Bylo zajímavé, že menší skupina poskytovatelů se snažila nalézt nějaká objektivní kritéria hodnocení kvality a efektivity služeb, která by pomohla hodnotitelům nastavit výši dotace spravedlivě pro všechny poskytovatele. Většina přítomných ale pátrala spíše po důvodu, proč v letošním roce dostali zrovna takovou částku dotace, jakou dostali. Případně prosazovali kritéria hodnocení, která by zvýhodnila jejich organizaci. Všichni přítomní samozřejmě věděli, že finanční prostředky z veřejných zdrojů, určené na financování sociálních služeb, se mají rok za rokem snižovat. Z jednotlivých příspěvků jasně zaznívaly obavy o budoucnost sociálních služeb v naší republice. Nakonec jsme se dohodli a shodli se na kritériích hodnocení. Ale jedna věc pro mě byla naprosto alarmující. V celé té dis-

kusi prakticky nezaznělo slovo klient. Mluvili jsme o hodinách, počtech klientů, zaměstnanců, cenách za služby, přidělování dotací, padla zmínka i o významu inspekce kvality služby. Jistě, šlo o financování. Ale ruku v ruce s efektivitou služby jde i její kvalita. Otázka je, jestli chceme mít v republice služby, které budou v efektivní v přepočtu na čísla. Nebo upřednostníme služby, které budou nejen efektivní, ale i kvalitní.

Už mnoho let si kladu otázku, kam náš zdravotnický a sociální systém nakonec doputuje. Při všech

těch jednáních a nekonečných diskusích se modlím, abychom nezapomínali, my všichni, kteří se v oboru pohybujeme, že naši klienti nejsou jen čísla a čárky, ale že to jsou živí lidé. Lidé, kteří potřebují naši pomoc. Ani na to, že jednou tu pomoc budou třeba potřebovat naši rodiče nebo my sami. Někdy mám pocit, že na to zapomínáme. Přesto věřím, že přes všechny pesimistické (možná realistické) vize se nám podaří udržet kvalitu a dostupnost služeb i nadále.

Přeji vám požehnaný červen.

Eva Černá

Anselm Grün: **PRAMENY VNITŘNÍ SÍLY. JAK SE VYHNOUT VYČERPÁNÍ.** *Paulínky, 2009*

PLODY DUCHA SVATÉHO

(třetí část: **POKOJ**)

Třetím pramenem Ducha svatého, ze kterého můžeme čerpat při setkání s ostatními lidmi, je pokoj. Pokoj je darem od Boha. Hebrejské slovo shalom (pokoj) vyjadřuje dle exegetů „ztělesnění spásy a štěstí“ a „zdar v plnost života“. V Novém zákoně se o Ježíši říká: „Jen on je náš pokoj“ (Ef 2, 14). První křesťané patrně nejen naslouchali Ježíšovu poselství míru, ale poznali i jeho samotného jako člověka, který je v míru sám se sebou a ze kterého vychází mír do celého světa.

Lidé, kteří jsou v míru sami se sebou, konají svou práci klidně a s rozvahou. Naproti tomu člověku, jehož nitrem zmítá svár, připadají mnohé věci obtížné. Ochromují ho vnitřní překážky a vzdor. Příčinou vyčerpání bývá často právě vnitřní vzdor a rozervanost duše.

Jedna žena, která chtěla příliš pracovat, dokázala udržet krok s ostatními s velkým vypětím. Z rozhovoru vyplynulo, kolik jí toto úsilí stálo námahy. Nebyla v souladu sama se sebou. Ať dělala cokoli, neustále přemítala nad tím, jak o ní budou smýšlet druzí. Přitom jí nešlo ani tak o uznání nebo o to, jestli to, co vykonala, je dost dobré. Spíše uvažovala nad tím, zda ostatní nemohou prohlédnout její nejniternější myšlenky, například zda z její tváře nevyčtou skrývané sexuální fantazie. Tyto nutkové myšlenky, které pramenily z její vnitřní rozervanosti, ji ochromovaly a křečovitě svíraly.

Člověk, který je v souladu sám se sebou, se může směle pustit do práce. Vše, co uvnitř potlačuje, s čím jsme ve svém nitru neuzavřeli smír, nám brání v práci i v životě. A také nás to stojí spoustu vnitřní síly. Při setkání s vyhořelými lidmi většinou velmi rychle zjistíme, že příčinou jejich vyčerpání často nebývá množství nebo druh práce, ani očekávání, která na ně klade jejich okolí, ani životní situace. Často to bývá nepokoj, který v sobě pociťují. Zpěčují se životu, který od nich Bůh očekává. Raději žijí ve svých iluzích a představách o vlastním životě. Právě tato rozpolcenost mezi iluzemi a realitou jim bere veškerou energii.

Svatý Pavel chápe pokoj jako plod Ducha svatého. To ovšem neznamená, že nám spadne jen tak shůry. Je třeba, abychom přijali tento dar pokoje s tím, že se usmíříme sami se sebou, že uzavřeme smír s vlastními chybami, které nám jsou tolik nepřijemné. Uzavřít mír (latinsky pacisci) vlastně znamená vést rozhovor, vyjednávat. Musíme hovořit s myšlenkami a pocity, které se v nás vynořují. Musíme se s nimi pustit do vzájemné konfrontace a zeptat se jich, co od nás chtějí. A musíme pak zvážít, zda a jak je můžeme zohlednit. Vše, co se v nás vynořuje, má určité oprávnění a nesmíme to jen tak zadusit. To, co umlčíme násilím, bude v nás vřít dále a vytvoří vnitřní blok, který nás bude stát mnoho sil. Teprve tehdy, až uzavřeme smír, dovede nás tato dimenze naší duše k životu. Naše nedostatky nás pak již nebudou vzdalovat od vnitřního pramene, nýbrž nás povedou přímo k němu.

(Pokračování příště)

*S otcem
Stefanem*

JE TO SILNÝ ZÁŽITEK, KDYŽ SE ZA VÁS CELÝ KOSTEL PŘIMLOUVÁ...

Když jsem šla v pátek ve velikonočním oktávu na mši svatou ke sv. Františkovi, nešlo přehlédnout vyššího mladého muže, který zářil. Při mši svaté jsem ho viděla s křestní rouškou a bylo mi jasné, odkud a od Koho jeho záře pochází. Díky jeho vstřícnosti a ochotě přinášíme i vám krátký rozhovor s naším novým křesťanem, panem Jiřím Staňkem.

Pane Jiří, dovolte mi několik otázek. Můžete se nám krátce představit?

Pocházím z Týnce nad Sázavou, městečka v krásném kraji dolního Posázaví nedaleko Prahy. Narodil jsem se však ve Vlašimi, což je mi ctí, protože nedaleko města – v hoře Blaník – podřímují blaničtí rytíři spolu se sv. Václavem, s nimiž se tak cítím být spřízněn. Je mi 25 let a do Prahy jsem se přestěhoval před třemi lety kvůli studiu a práci. V současnosti bydlím tady na Opatově v paneláku s výhledem na kostel sv. Františka a pracuji v Karlíně v azylovém domě sv. Terezie jako sociální asistent.

Svěřte nám, jaké Boží dotyky Vás vedly k rozhodnutí nechat se pokřtít?

Přiznám se, že to byla docela dlouhá cesta. U nás doma, ačkoliv jsme nebyli úplně nevěřící, ke křesťanství, a zvláště k církvi, jsme měli hodně daleko. Vzpomínám na tatínka, který se snažil žít dobře, dělal hodně věcí pro druhé, i o Bohu přemýšlel, ale když

v neděli začala znít z rádia mše, se znechucením ho vypínal. Tak i já jsem se na křesťanství díval jako na něco, co už dnes lidem nemá co říci. Jako na Boží dotyk se dnes dívám na události, které mnou hodně otřásl. To když mi těsně po sobě umřeli tatínek a babička. Jakoby najednou všechno ztratilo smysl. Od té chvíle mi přišlo, že jediná důležitá činnost v životě je nějaký smysl objevit. Začal jsem číst nej-různější duchovní literaturu a meditovat, ale křesťanství jsem bral velkým obloukem. Po letech hledání jsem stále pocítoval určitou prázdnotu, až jsem kývnul jednomu svému kamarádovi na nabídku jet na tzv. TEC+, katolickou víkendovou obnovu. Tento TEC+ byl také takový silný Boží dotyk, který přispěl k mé touze nechat se pokřtít. Začal jsem se tedy zajímat o víru. Hodně mě oslovily knížky kardinála Špidlíka, a i když jsem o Ježíši Kristu slyšel dříve tisíckrát, teprve teď jsem silně pocítil, jaký je to dar, že Ježíše Krista můžu přijmout do svého života. A tak jsem se na podzim loňského roku rozhodl nechat se pokřtít.

Ke komu jste chodil do katechumenátu a jak jste toto období prožíval?

Zpočátku jsem byl překvapený, protože jsem vůbec netušil, že něco jako katechumenát existuje. Myslel jsem, že přijdu za knězem a ten mě hned nebo na příští mši pokřtí. Bylo to však úplně jinak. Když jsem tedy jednou po mši přišel za P. Stefanem a významně na něj pohlédl s tím, že bych se chtěl nechat pokřtít, s úsměvem odvětil: „No, to je dobře. Tak pojdte za mnou.“ A odvedl mě na faru, kde mi vyložil, co mě jako katechumena čeká. Silným zážitkem pro mě bylo přijetí do katechumenátu ve svatovítské katedrále arcibiskupem Dukou. Začal jsem chodit víc do kostela na mše a také si je víc užívat a prožívat. Předtím jsem měl problém vůbec tu mši nějak přečkat, ale postupně ke mně začala víc promlouvat a teď vidím, jak silný a dynamický obřad to je, kde se člověk, pokud dává pozor, vůbec nenudí! O Silvestru jsem se jel podívat do Kostelního Vydří, kde mnou pronikla silná nálada spolehnout se na Pána a odevzdání celého života do Jeho rukou, kterou ztělesňovali místní bratři a sestry z Karmelitánského řádu. S páterem Stefanem jsme průběžně rozebírali katolické Vyznání víry a bavili se o životě. Najednou přišly Velikonoce a já se přestal připravovat na to být křesťanem, ale přímo jsem se jím stal. Asi mi to bude ještě dlouho docházet, jak velká je to věc!

Máte svého oblíbeného světce nebo vzor?

Myslím, že mým velkým vzorem byl a stále je můj tatínek, a že vlastně pokračuji v jeho stopách, s tím rozdílem, že můj život je nyní bohatší o víru. Jinak po křtu jsou teď v mém jménu obsaženi tři moji oblíbenci, a to: Jiří, Matěj a František. Jiří je jméno z řečtiny a znamená zemědělec, ten, kdo pečuje o zemi, a sv. Jiří je odvážný rytíř a drakobijec, který z boje neutíká. To jsou pro mne vlastnosti hodné následování. Pak sv. Matěj, apoštol. Toho jsem si zvolil hlavně pro to, že jeho jméno znamená Boží dar a František se stal mým biřmovacím patronem díky kostelíku, ve kterém jsem byl pokřtěn, a který mi připomněl chudobu a lásku sv. Františka z Assisi k Bohu, lidem, i k celému stvoření.

Máte slovo, verš, citát, který vede vaši víru, důvěru v Boha?

Vlastně asi nějaký jeden oblíbený citát nebo verš nemám. Většinou to mám tak, že např. při četbě Bible mě osloví nějaký úryvek a s ním pak nějaký

čas žiji, dokud mě neosloví nějaký další. Zrovna teď mi často na mysl přichází slovo nebo spíš prožitek radosti, který k nám přichází z evangelia. Často mi totiž bývalo z leccěhos smutno a teď zjišťuji, že jako křesťan si ten „komfort“ mít depresi snad ani nebudu moct dovolit, když si připomenu Ježíšovo: „Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se: já jsem přemohl svět.“

Máte nějaké představy ohledně vaší služby ve farnosti?

Přiznám se, že nemám. Zatím tak nějak do farnosti pronikám a ještě jsem si pořádně nevšiml, kde a s čím by se dalo pomoci. Nepočítám-li, že jsem jednou ve sv. Františku pomáhal s úklidem. Dostal jsem se tak do míst, kam se běžný věřící zpravidla nedostane. Jako bych se tím úklidem s kostelem ještě nějak víc spojil. Kdo ví, možná se ze mě stane příležitostný uklízeč.

Chcete něco vzkázat čtenářům Fchodovin?

Chtěl bych vlastně vám všem poděkovat! Protože i díky vám a díky vašim přimluvným modlitbám za katechumeny, jsem to až ke křtu dotáhnul. Musím říct, že je to silný zážitek, když se za vás celý kostel přimlouvá.

Děkuji za rozhovor,

Katka

ČERVENEC 1945 – skauti na táboře

knížete Alfonse Paara. Měl s sebou dva malé žebříňáčky, vozíky o nosnosti do 150 kg. Naložili jsme část nákladu, další část zůstala ještě na nádraží, a vyrazili jsme za panem lesním, který nám dělal průvodce. Šli jsme přes pole, remízky, lesy a dále klesali po cestě až k malé říčce, asi jako Botič, a vedle ní pokračovali k tábořišti. Zde k našemu překvapení už byla připravena část materiálu pro stavbu stanů, kuchyňského přístřešku a hromada palivového dřeva na topení.

První skupina našla nad táborem studánku. Ono to spíš vypadalo jako zajecí nora a z toho vytékal pramen dobré vody. Hoši ji upravili, obezdili, sehnali i železnou trubku,

takže to vypadalo jako vodovod. Spodní část opatřili dřevěným roštem, aby se tam mohl postavit kbelík. Přepadem pokračovala voda ve starém korýtku až do říčky. A nyní k fotografiím. Na první je vidět vlevo italský hangárový stan. Boční stěny nyní tvoří podlážku stanu. Bílý stan „áčko“ je sídlem velkého náčelníka. Tmavé „áčko“ slouží jako sklad potravin. Za ním vykukuje střecha kuchyně. Foto č. 2 – každé ráno po budíčku lehká ranní rozcvička, osobní hygiena, snídaně a nástup do práce po přečtení rozkazu a vztyčení státní vlajky. Večer probíhá podobně – krátké hodnocení dne, spuštění a uložení vlajky a tím i ukončení dne. Foto č. 3 – důležitá část tábora – kuchyně. Postavit kamna, která hřála, vařila a nekouřila, se rovnalo zázraku. Musel se určit směr větru, aby to pořádně táhlo a jak vidíte, podařilo se. Kamna byla kryta lehkou polní střeškou, zhotovenou z krajinek, které se spojovaly přeplátováním tak, aby tam nepršelo. Na foto č. 4 vidíme, jak nám chutnalo a že nám nikdo hlady neumřel. Kuchařku, ani žádnou mámu jsme neměli, vařili jsme si sami. Než se jelo na tábor, byl sestaven jídelní lístek a každý táborový člen se musel naučit vařit jedno jídlo. Ještě malá připomínka ke stravování. Pan kníže Paar měl v okolí

Přišel osobní vlak, dozadu připojili náš vagon a pak zjistili, že nefungují brzdy. Co teď? Odpojit vagon, vystěhovat řůru zavazadel, objednat nový a čekat? Pan výpravčí zapřáhl náš vagon mezi lokomotivu a ostatní osobní vozy. Konečně vyrážíme za dobrodružstvím – směr Bechyně.

Na tábor nás jelo 12 chlapců z 50 členného oddílu, jednalo se o vybrané budoucí rádce družin. Příčinou malé účasti byla i poválečná situace. Dva měsíce po válce, potraviny na lístky a potom i Němci v lesích.

Za jízdy proběhla předběžná organizace práce. Oddíl byl rozdělen na malé skupiny po 2–3 chlapcích. Ti museli na tábořišti najít zdroj vody, zajistit a vybudovat toalety – lesní latriny a hlavně postavit kamna a kuchyňský přístřešek.

Na nádraží v Bechyni na nás čekal lesní zaměstnanec od pana

železnou trubku, takže to vypadalo jako vodovod. Spodní část opatřili dřevěným roštem, aby se tam mohl postavit kbelík. Přepadem pokračovala voda ve starém korýtku až do říčky.

A nyní k fotografiím. Na první je vidět vlevo italský hangárový stan. Boční stěny nyní tvoří podlážku stanu. Bílý stan „áčko“ je sídlem velkého náčelníka. Tmavé „áčko“ slouží jako sklad potravin. Za ním vykukuje střecha kuchyně.

Foto č. 2 – každé ráno po budíčku lehká ranní rozcvička, osobní hygiena, snídaně a nástup do práce po přečtení rozkazu a vztyčení státní vlajky. Večer probíhá podobně – krátké hod-

polnosti, statky. A tak každý den z tábora chodila jedna dvojice na brigádu. Probíhaly žně, takže hlavní práce byla stavět panáky – mandele. Většinou se na poli prováděla ruční práce, sekání kosou nebo i sekačkou taženou koňmi. Pan kníže měl i traktory, ale nebyly pohonné hmoty. Byly přece dva měsíce po válce. Výhodou brigády bylo ještě to, že brigádníci do tábora přinášeli brambory,

zeleninu, vejce, někdy i mléko. Ve městě jsme nakupovali hlavně pečivo, maso a uzeniny. To se psalo na knížku. Když tábor skončil a šli jsme zaplatit nákupy, bylo nám řečeno, že už je to zapláceno. Asi pan kníže udělal další dobrý skutek.

Foto č. 5 ukazuje skauty při práci. Jedna skupina musela připravit dřevo na oběd, večeři a ještě zásobu na druhý den ráno.

Život plynul jako voda v Bobří řece. Tak jsme pojmenovali říčku podle knihy Jaroslava Foglara „Hoši od Bobří řeky“. Podle fotky č. 6 vidíme, že tam žádná velká hloubka není, ale vpravo za velkou skálou postavili šikovní skauti bobří hráz z kmene stromu a kamene a říčka se změnila na krásné koupaliště – viz foto č. 7.

Mimo různé povinnosti, brigády, nákupy a podobně, probíhal normální skautský program. Hoši skládali zkoušky – tak zvané odborky – z první pomoci, z turistiky, orientace, kompasu, cyklistiky i z vaření. Ovšem největší touha bylo získat odznak „Tři orlí pera“. Zkouška spočívala v tom, že se muselo 24 hodin mlčet. Zalepení úst náplastí bylo zakázané. Dále 24 hodin nesměl zkoušený přijímat žádnou potravu ani ovoce. Povoleno bylo jen pít čisté vody. Třetí část byla nejtěžší. Po dobu 24 hodin se musel skrývat v okolí tábora na doslech

píšťalky a nesměl být spatřen. Kdo všechno splnil, mohl nosit na svém kroji odznak Tří orlík per. Že o humor nebyla nouze, ukazuje foto č. 8.

Tábor se konal těsně po skončení války a bylo zde nebezpečí ze strany toulajících se zběhů a ozbrojených skupin. Na fotografii č. 9 jsou vidět naši hlídači – Vasil nahoře a Miša uprostřed. Tito rudoarmějci chodili na noc hlídat náš tábor. Myslím, že jsme byli raritou – skautský tábor pod ochranou Rudé armády. Musím podotknout, že jsme o nic nežádali a že to byla jejich vlastní iniciativa. Tábor vedl Jiří Konvička, který pořizoval tyto snímky. Byl to velký fanda do fotografování – byl to jeho koníček. Škoda, že se spousta fotografií ztratila a zničila. Jsem rád, že jsem mohl oživit 66 let staré vzpomínky vašich dědečků a tatínek.

Tůma – Akela

LITANIE k Božímu milosrdenství

- Pane, smiluj se – Pane, smiluj se.
- Kriste, smiluj se – Kriste, smiluj se.
- Pane, smiluj se – Pane, smiluj se.

Bože, náš nebeský Otče, smiluj se nad námi.
Bože, Synu, Vykupiteli světa, smiluj se nad námi.
Bože, Duchu svatý, smiluj se nad námi.
Bože, v Trojici jediný, smiluj se nad námi.

Milosrdenství Boží, nejvyšší vlastnosti Stvořitele, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, nejvyšší dokonalosti Vykupitele, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, bezedná láska Ducha Posvětitelce, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, nepochopitelné tajemství Nejsvětější Trojice, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, výrazu největší moci Páně, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, které se zjevuje ve stvoření nebeských duchů, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, které nás z nicoty volá k bytí, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, které objímáš celý svět, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, které nám daruješ nesmrtelný život, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, které nás chráníš před zaslouženými tresty, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, které nás pozvedáš z bídy hříchu, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, které nám dáváš ospravedlnění ve vtěleném Slově, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, které vyvěráš z ran Kristových, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží tryskající z Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, které nám dalo Nejsvětější Pannu jako Matku milosrdenství, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží zjevené v Božích tajemstvích, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží projevené založením všeobecné církve, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží v ustanovení sedmera svátostí, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, které se projevuje především ve svátosti křtu a pokání, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, projevené ve svátosti oltářní a kněžství, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží v našem povolání ke svatě víře, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží v obrácení hříšníků, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží v posvěcování spravedlivých, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží ve zdokonalování bohobojných, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, prameni pro nemocné a trpící, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, ukojení ztrápených srdcí, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, naděje zoufalých duší, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, které provází všechny lidi stále a všude, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, které nás předchází svými milostmi, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, pokoji umírajících, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, nebeská radosti vykoupených, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, osvěžení a ulehčení duší v očistci, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, koruno všech svatých, *důvěřujeme Ti.*

Milosrdenství Boží, nevyčerpatelný zdroj zázraků, *důvěřujeme Ti.*

• **Beránku Boží**, který jsi projevils největší milosrdenství vykopením světa na kříži, *smiluj se nad námi.*

• **Beránku Boží**, který se milosrdně obětuješ za nás v každé mši svaté, *smiluj se nad námi.*

• **Beránku Boží**, který z nevyčerpatelného milosrdenství zahlazuje naše hříchy, *smiluj se nad námi.*

Milosrdenství Boží necht' je nade všemi jeho díly, proto budu věčně chválit milosrdenství Pánovo.

Modleme se:

Bože, Tvé milosrdenství je bezedné a poklady dobroty nevyčerpatelné: pohlédni na nás laskavě a rozmnož v nás důvěru ve Tvé milosrdenství, abychom se nikdy, ani v největších těžkostech, nepoddávali zoufalství, ale vždycky se s důvěrou odevzdávali do Tvé vůle a souhlasili s ní, protože ona je milosrdenstvím samým. Skrze našeho Pána Ježíše Krista, Krále milosrdenství, který nám s Tebou a Duchem svatým projevuje milosrdenství na věky věků. Amen.

(Z knihy „Litanie“, s církevním schválením pro soukromou pobožnost, Matice cyrilometodějská s.r.o., Olomouc 1998)

„UTRPENÍ KRISTOVO, POSILUJ MNE“

Neumannův otec Filip byl punčochářem a do Prachatic přišel z Oberburgu nad Mohanem. S manželkou Anežkou měl 7 dětí. Jan se narodil jako čtvrté dítě. Vyrůstal ve zbožné rodině, i když přiznal, že nejlepší na chození do kostela bylo, že za to pokaždé dostal od maminky krejcar.

Byl přijat na teologická studia do Českých Budějovic, kde brali 20 z 90 uchazečů. Ve škole býval vždy premiantem a byl znám jako knihomol. Zajímavé je, co řekl o dívkách: „Jsou to knihy s pěknou vazbou, ve kterých neumím číst.“

Byl uchvácen myšlenkou stát se misionářem v Americe, a když pro nadbytek farářů v Čechách nemohl být vysvěcen na kněze, tak bylo rozhodnuto. Nastoupil strastiplnou cestu do neznáma za moře. Po 40 dnech na palubě lodi Europe vystoupil 2. června 1836 na pevninu „Nového světa“ v New Yorku. Hned vyhledal kostel a děkoval Bohu za splnění snu, ale s prací byl teprve na počátku. Neúnavně působil jako duchovní správce v oblasti Bufala a Niagarských vodopádů. Ze všech sil se věnoval nemocným, osamoceným, umírajícím, mládeži, dětem a také Indiánům – „dětem přírody“, jak je nazýval. Díky své pracovitosti a neochvějné víře v Boha se stal v roce 1852 biskupem ve Philadelphii. Rodné Prachatice ještě jednou navštívil v roce 1853, když služebně cestoval do Vatikánu a přitom se zastavil na Šumavě, kde byl se všemi poctami biskupa uvítán. Nikdo nikdy neviděl Neumanna zahálet a při práci také skonl. Srdeční infarkt ho zasáhl přímo na ulici ve Philadelphii dne 5. ledna 1860.

Sv. Jan Nepomuk Neumann
(28. 3. 1811 – 5. 1. 1860)

SVĚDECTVÍ

Náušnice

Podělím se s Vámi o událost, která se stala v srpnu roku 2002. V té době jsem žila v Chicagu v USA a studovala programování počítačů. Jednoho dne jsem jela ze školy domů a měla jsem menší kolizi na silnici. Do zadního blatníku mého auta vrazila paní, která v dané chvíli hovořila do mobilního telefonu a zároveň jela nepřiměřenou rychlostí. Já jsem si v tom momentu nárazu nevědomky vytrhla diamantovou náušnici z ucha. Kromě toho, že mi krvácel ušní boltec, se mi nic jiného nestalo. Boční část auta byla dost pomačkaná, ale důležité je, že se kolize na nás ani na kolemjedoucích zdravotně zásadně nepodepsala. Po policejním zápisu jsem se pustila do hledání té diamantové náušnice. Ne že by mi tak záleželo na její finanční hodnotě, ale byl to dar od velmi blízké osoby a já si ho velice vážila. Ať jsem hledala, jak jsem hledala, náušnice nikde. Po velice dlouhém hledání se začalo stmívat a náušnice pořád nikde. Došla jsem do školy a půjčila si baterku, abych mohla v hledání pokračovat. Neztrácela jsem naději, začala se modlit a prosit Pána, abych daný šperk našla. Ačkoliv jsem se na jedno určité místo podívala minimálně desetkrát a mohu přísahat, že tam náušnice po celý čas hledání nebyla, stal se zázrak! Náušnici jsem objevila pod sedadlem řidiče, kam jsem se opravdu nespočetněkrát podívala.

Dana Zochová

PODĚKOVÁNÍ

*Děkujeme všem, kteří jste se za mne, očekávané miminko a celou naši rodinu modlili, projevovali nám podporu a přinášeli oběti. Moc si toho vážíme. Musím napsat, že jsem v době těhotenství, v těžkých chvílích a ve dnech po porodu cítila neviditelnou, ale skutečnou podporu. **Friedovi***

MC DOMEČEK • Z PROGRAMU V ČERVNU 2011

- **Ne 5. 6. od 14.00 – Balónková oslava ke Dni dětí.** Odpoledne plné soutěží pro děti, trampolína, malování na obličej, pohádka O kůzlátkách (divadelní soubor Pruhované panenky). Dospělí vstup dobrovolný, soutěžící děti 40,- Kč.
- **So 18. 6. od 14.00 – Zdobení triček a jiného textilu.** Vyzkoušíte si razítkování, tisk z folie, zdobení konturou, pufovací barvou, nahlédnete do tajů tvorby razítek. S sebou: vlastní trička světlé barvy či jiný textil. Určeno pro dospělé a děti nad 10 let. Cena 80,- Kč za tvořící osobu. Přihlásit se je možné do 10. 6.
- **Út 21. 6. od 9.30 – Den krásy.** Určeno ženám, které se mají rády a chtějí si užít profesionální péči a relaxaci. Ošetření rukou, pleti, lehké denní nalíčení. Profesionální péči vás provedou kosmetické poradkyně a vizážistky spol. Mary Kay.

PRAVIDELNÝ PROGRAM:

Po	9.00–12.00 Otevřená herna pro děti.
10.00–10.30 Zpívanky, hravé zpívání od peřinky do školky.
Út	9.00–12.00 Otevřená herna pro děti.
9.30 Maminky s háčkem.
15.30–17.30 Otevřená herna pro děti.
15.30–16.00 Angličtina pro děti 3–4 roky.
16.00–17.00 Angličtina pro děti 5–7 let.
17.30–18.30 Angličtina pro dospělé – mírně pokročilí.
St	9.00–12.00 Herna pro děti od 0–2 let.
10.00–10.30 Cvičení pro děti od 1 roku.
17.30–19.30 Poradna přirozeného plánování rodičovství (nutno objednat na tel.: 777 200 431 nebo email: ppr.por@seznam.cz).
Čt	9.00–12.00 Otevřená herna.
10.00–10.30 Zábavné cvičení rodičů a dětí od cca 18 měsíců.
15.00–15.45 Hudební kurz Yamaha PRVNÍ KRŮČKY – pokročilí starší žáci.
16.00–16.45 Hudební kurz Yamaha PRVNÍ KRŮČKY – začátečníci mladší žáci.
Pá	9.00–12.00 Otevřená herna pro děti.
10.00 Šikulové, tvořivá dílnička pro děti a rodiče.

Více na www.mc-domecek.cz

Ukončení katechetického roku

Dne **7. června od 17 hod** bude v KCMT v kapli Matky Terezy **mše svatá na ukončení katechetického roku**. Děti ten den náboženství už nemají a přijdou přímo na mši svatou.

Děti, které přistoupily k prvnímu sv. přijímání

- Tereza Novotná
- Tereza Kačerová
- Štěpánka Jarolímková
- Marie Anna Hamalová
- Magdalena Míchalová
- Tomáš Janda
- Lukáš Janda
- Jonáš Kmoch
- Ondřej Loukotka
- Tomáš Kraus
- Vít Porazil

PROGRAM FARNOSTI – ČERVEN

- 6. 6. (pondělí) od 20.00 hod v KCMT – **setkání místního společenství Hnutí fokoláre**. Slovo života na červen: Řím 12,2 „*Nepřizpůsobujte se už tomuto světu, ale zmužte se a obnovte svoje smýšlení, abyste dovedli rozeznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohubilbé a dokonalé.*“ (manželé Friedovi – tel. 731 625 949).
- **Setkání mládeže** s P. Stefanem se koná v úterý 7. června od 19 hodin na faře u kostela sv. Františka z Assisi. Jste srdečně zváni.
- **Setkání maminek na mateřské dovolené** se konají každou středu dopoledne od 9.30 hodin do 11.30 hodin ve farním sále (suterén fary) u kostela sv. Františka z Assisi. V červnu se maminky sejdou 1., 8., 15. a 22. (Katka Friedová 603 28 65 13).
- Každou středu od 19 hodin se ve farním sále u kostela sv. Františka z Assisi konají setkání **společenství Život z víry; je probírán Katechismus katolické církve.** (jáhen Pavel Urban 272 911 264).
- **Setkání společenství modlitby v duchu charismatické obnovy v KCMT** se v červnu konají 9. a 23. od 19.30 hod. (Tomáš Fried 603 402 597).
- **Modlitba nad Písmem svatým bude ve čtvrtek 2. a 9. června** od 18.45 ve farním sále při kostele sv. Františka z Assisi, vede P. Stefan. Kdo má zájem, přineste si s sebou Bibli. Jste srdečně zváni.

PROGRAM V KCMT – ČERVEN

- 5. 6. 14.00 **Balónková oslava ke Dni dětí** – pořádá MC Domeček
- 5. 6. 11.00 **Koncert afro-amerických spirituálů** v podání souboru **GESHEM**
- 9. 6. 19.00 **Filmový klub** – bude následovat debata s otcem Stefanem Wojdylou
- 12. 6. 16.00 **Farní TalentManie pro děti** – děti nás pobaví tím, co si samy připraví.

JÁHENSKÉ SVĚCENÍ V NAŠÍ FARNOSTI

Dne **26. června 2011** budou v **Komunitním centru Matky Terezy** při mši svaté v **10 hodin vysvěceni k jáhenské službě** vkládáním rukou a modlitbou biskupa Václava Malého bohoslovec **Radek Tichý** a pan **Jiří Laňka**.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ČERVEN

1. Aby kněží prožívali své sjednocení s Ježíšovým Srdcem a svědčili o starostlivé a milosrdné Boží lásce.
2. Aby Duch svatý dával v našich společenstvích vyrůstat početným misijnářským povoláním ochotným plně se zasvětit šíření Božího království.
3. Za ty, kdo připravují katechumeny ke křtu, za kněze, jáhny, rodiče, kmotry a katechety, aby se příkladem svého života stávali platnými nástroji Ducha svatého a prostředníky Bohem nabízené milosti.

FARNÍ KANCELÁŘ

Adresa:

U Modré školy 1
149 00 Praha 4
tel: 242 485 829
fax: 242 485 830
e-mail: info@kcmt.cz
www:kcmt.cz

Úřední hodiny:

Pondělí 9.00–12.00
Úterý 15.00–16.30
Čtvrtek 15.00–16.30
Pátek 9.00–12.00

V jiném termínu po tel. dohodě

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	18.00	–
Úterý	18.00 adorace NS	17.00
Středa	18.00	–
Čtvrtek	18.00	17.00 adorace NS
Pátek	18.00	7.30
Sobota	7.30	–
Neděle	8.30, 10.30	10.00, 20.00

☎ /mob./fax

e-mail

Farní kancelář	242 485 829, fax 242 485 830	info@kcmt.cz
KCMT – sekretariát	242 485 826	info@kcmt.cz
P. Michal Antoni Bator (farář)	242 485 828, 606 296 419	mbator@quick.cz
P. Stefan Wojdyła (farní vikář)	272 934 261, 602 693 767	s.wojdyła@seznam.cz
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Romana Kraleva (past. asistentka)	731 625 970	romi36@seznam.cz
Jaroslav Šrámek (past. asistent)	242 485 826, 605 974 863	
Jaroslav Olšanský (past. asistent)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Eva Černá (ředitelka Charity)	737 322 569	charita.chodov@email.cz
Kancelář Charity (pečov. služba)	242 485 823, fax 242 485 824	charita.chodov@email.cz

Číslo účtu: KCMT 4200060575/6800 • farnost 19-9362170227/0100

Uzávěrka příštího čísla bude 15. června 2011

fchodoviny@gmail.com

fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov / ročník 10 • Redakce: Katka, Josef, Jitka, Jarda
• za obsah odpovídá: P. Stefan • foto: Anička, Pavel, Tomáš, Jiří a archiv.
• e-mail: fchodoviny@gmail.com • http://www.kcmt.cz/fchodoviny